

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 107/14

Luksemburg, 17 lipca 2014 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-261/13 P
Peter Schönberger / Parlament Europejski

Zdaniem rzecznika generalnego Niila Jääskinena, decyzje przyjęte przez Komisję Parlamentu Europejskiego ds. Petycji nie mogą być zaskarżane do sądu

Pomimo odmiennego orzecznictwa Sądu, powyższą zasadę należy w przekonaniu rzecznika generalnego stosować również do decyzji stwierdzających niedopuszczalność petycji

Prawo Unii, a w szczególności Karta Praw Podstawowych Unii Europejskiej, przyznają każdemu obywatelowi Unii i każdej osobie fizycznej lub prawnej mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium państwa członkowskiego¹ prawo do kierowania petycją do Parlamentu Europejskiego.

Prawo petycji jest ograniczone do obszarów objętych zakresem działalności Unii Europejskiej i bezpośrednio dotyczących składającego petycję. Jeżeli petycja wpisana do ogólnego rejestru² nie spełnia tych przesłanek, Komisja Parlamentu ds. Petycji stwierdza jej niedopuszczalność. Informuje o tym składającego petycję, równocześnie sugerując mu w większości przypadków, by zwrócił się do właściwego organu krajowego lub międzynarodowego.

Jeżeli natomiast petycja jest dopuszczalna, rozpoznaje się ją co do istoty. Stosownie do przypadku składający petycję otrzymuje natychmiastową odpowiedź, chyba że petycję kieruje się najpierw do innych służb lub instytucji celem uzyskania analizy, opinii lub informacji.

Zgodnie z orzecznictwem Sądu³ działania podjęte przez Parlament w odniesieniu do petycji uznanej za dopuszczalną nie podlegają kontroli sądu Unii, jako że Parlament zachowuje w tym względzie całkowitą swobodę uznania o charakterze politycznym.

Niemniej, ocena dopuszczalności petycji musi – nadal zgodnie z orzecznictwem Sądu – podlegać ewentualnej kontroli sądowej, ponieważ kontrola taka jest jedyną gwarancją skuteczności prawa petycji. Decyzja stwierdzająca niedopuszczalność petycji i pozostawienie jej bez rozpoznania może bowiem naruszać, w ocenie Sądu, samą istotę prawa do petycji i w konsekwencji stanowi decyzję, która może stać się przedmiotem skargi o stwierdzenie nieważności.

Trybunał Sprawiedliwości, do którego wpłynęło odwołanie od wyroku Sądu stosującego wskazane powyżej orzecznictwo, po raz pierwszy stanął przed zadaniem rozstrzygnięcia kwestii, czy decyzje przyjmowane przez Komisję ds. Petycji podlegają kontroli sądu Unii.

W przedłożonej dzisiaj opinii rzecznik generalny Niilo Jääskinen zaproponował Trybunałowi, by nie podążał za orzecznictwem Sądu, lecz stwierdził, że należy wyłączyć kontrolę sądową sprawowaną nad decyzjami Komisji Parlamentu Europejskiego ds. Petycji, gdyż decyzje te nie stanowią aktów podlegających zaskarżeniu.

W przekonaniu N. Jääskinena prawo petycji stanowi bezpośrednie narzędzie dialogu politycznego i jest wyrazem demokratycznej interakcji między obywatelami a wybranymi przez nich

¹ Zgodnie z regulaminem wewnętrznym Parlamentu, osoby fizyczne lub prawne, które nie są obywatelami Unii i nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w państwie członkowskim, mogą również skierować petycję do Parlamentu. Niemniej jednak, regulamin stanowi, że Komisja ds. Petycji nie ma obowiązku zbadania takich petycji.

² Petycje, które nie spełniają określonych wymogów formalnych, takich jak podanie nazwiska, obywatelstwa i miejsca zamieszkania składającego petycję nie są wpisywane do ogólnego rejestru. Petycje takie pozostawia się – bez dalszych czynności – bez rozpoznania, a składających je informuje się o powodach takiej decyzji.

³ Wyrok Sądu z dnia 14 września 2011 r. w sprawie [T-308/07](#); Tegebauer / Parlament.

przedstawicielami, która powinna – z wyłączeniem sytuacji wyjątkowych – pozostawać poza zasięgiem interwencji sądu Unii.

Zdaniem rzecznika generalnego, istota prawa petycji polega na możliwości oficjalnego podania do wiadomości Parlamentu określonych kwestii, przy czym składającemu ją nie przysługuje prawo bezpośredniego domagania się ochrony prawnej. Nie chodzi tu o indywidualne uprawnienie służące wywołaniu skutków prawnych w odniesieniu do sytuacji składającego petycję, lecz o polityczne narzędzie udziału w życiu demokratycznym.

Prawu petycji odpowiada więc, po stronie Parlamentu, obowiązek ustanowienia mechanizmów dających wnioskodawcom dostęp do Parlamentu zgodnie ze skutecznymi i przejrzystymi procedurami. Jedynie ustanowienie tych mechanizmów może zatem podlegać kontroli sądu Unii za pomocą skargi na bezczynność. Tym samym kontrola sądu Unii jest zasadna jedynie w przypadku, gdyby Parlament przyjął postawę cechującą się poważnym i uporczywym naruszeniem prawa petycji, która podważałaby stasowanie instrumentu petycji jako takiego. Byłoby tak zwłaszcza w przypadku, gdyby Parlament odmawiał przyjęcia petycji lub wstrzymywał się od udzielenia na nie odpowiedzi.

W niniejszej sprawie P. Schönberger, były urzędnik Parlamentu, skierował do Parlamentu petycję w przedmiocie jego oceny za rok 2005. Komisja ds. Petycji uznała jego petycję za dopuszczalną, lecz poinformowała P. Schönbergera, że nie była w stanie rozpatrzyć jej co do istoty, i że zostanie ona przekazana dyrektorowi generalnemu ds. personelu celem podjęcia przez niego stosownych środków. Sąd oddalił skargę na tę decyzję wniesioną przez P. Schönbergera na tej podstawie, że petycja została uznana za dopuszczalną i nie mogła zatem zostać zaskarżona do sądu. Według N. Jääskinena, jeżeli skarga P. Schönbergera miała rzeczywiście zostać odrzucona jako niedopuszczalna, to jedynie ze względu na fakt, że decyzje Komisji ds. Petycji nie mogą być przedmiotem zaskarżenia. Rzecznik generalny zaproponował zatem oddalenie wniesionego przez P. Schönbergera odwołania od wyroku Sądu, przy równoczesnej substytucji motywów wyroku.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z przedstawienia opinii jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106